

Profesor Edmund Chróścielewski

W dniu 21 kwietnia 2008 roku minęła 10 rocznica śmierci Profesora Edmunda Chróścielewskiego, długoletniego Kierownika Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej Akademii Medycznej.

Miałem zaszczyt należeć do grona uczniów Profesora, później do zespołu współpracowników zakładów w Collegium Anatomicum, a następnie do grona przyjaciół.

Często dopiero po wielu latach sięgamy pamięcią do naszych lat studenckich, naszych wychowawców i nauczycieli. Wspominamy tych, którzy zasłużyli się w dydaktyce i życiu uczelni oraz przyczynili się do osiągnięć naszej Alma Mater. Całość dzieła życia Profesora Edmunda Chróścielewskiego, jako pracownika nauki, nauczyciela akademickiego i organizatora, była znacznym wkładem w podniesienie rangi naszej uczelni.

Prof. Edmund Chróścielewski odziedziczył po rodzicach żarliwy patriotyzm oraz zamiłowanie do rzetelnej pracy. Cechy te utrwaliły się w czasie pobytu w Oświęcimiu, w okresie okupacji i w szkole Zaorskiego w Warszawie oraz podczas studiów w Tajnym Uniwersytecie Ziemi Zachodnich w Warszawie i wreszcie w powstaniu warszawskim.

Zdarzenia, które przeżył i obserwował w czasie wojny, łączył z wieloletnim doświadczeniem jako specjalista w medycynie sądowej. Szczególnie wiele trudu wkładał w wyjaśnienie zbrodni hitlerowskich. Pamiętam Jego zdecydowany protest i list do dyrektora PZWL po przetłumaczeniu na język polski podręcznika prof. Vossa, byłego

kierownika Zakładu Anatomii Uniwersytetu Niemieckiego w Poznaniu. Podręcznik ten był oparty na sekcji licznych więźniów straconych przez Niemców. W wyjaśnieniu tych zbrodni i bardzo wrogiej postawy Vossa w stosunku do Polaków prezentował dużo silnej woli i zdecydowania, organizując liczne posiedzenia z udziałem zaproszonych gości z Niemiec. Z Jego inicjatywy zostały wmurowane w Collegium Anatomicum tablice upamiętniające zbrodnie na Polakach w czasie II wojny światowej.

Osiągnięcia naukowe, zawodowe i dydaktyczne Prof. Edmunda Chróścielewskiego były wielokrotnie bardzo wysoko oceniane.

Osiągnięcia naukowe Prof. Chróścielewskiego przyczyniły się do promocji reprezentowanej przez Niego dyscypliny w kraju i za granicą. Jego zapał i osobisty przykład sprawiał, że cały zespół pracowników włączał się w pracę Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej.

Był z powołania nauczycielem akademickim, kochającym młodzież oraz cenionym i lubianym przez studentów. Doradzał im w sprawach życiowych, wychowywał przykładem. Jego wykłady, często nacechowane humorem, były wysoko oceniane przez młodzież.

Moje kontakty z Prof. Chróścielewskim nie ograniczały się jedynie do dyskusji naukowych. Po przejściu Prof. Chróścielewskiego na emeryturę był On częstym gościem w Katedrze i Zakładzie Anatomii. Rozmawialiśmy często o sprawach uczelni, o potrzebach naszego gmachu i zakładów. Zawsze w tych rozmowach Edmund nawiązywał do zmian dokonujących się w Polsce, do naszej historii i polityki.

Pamiętam szczególnie dyskusję po wizytacji krematorium Collegium Anatomicum przez delegację z Niemieckiej Republiki Federalnej i omawianie postępowanie Prof. Vossa. Omawialiśmy artykuł prof. Różyckiego o Państwowym Uniwersytecie Niemieckim w Poznaniu. Prof. Chróścielewski zwrócił wtedy uwagę na sadyzm i perwersję uczuć Vossa, który w swoich niepowodzeniach życiowych znajdował pocieszenie w przekonaniu, że „kanalia na świecie zawsze zwycięża”.

Któregoś dnia w 1992 roku Prof. Chróścielewski przyszedł z artykułem o prof. Karolu Marcinkowskim, cytując wypowiedź Marcinkowskiego odnośnie charakteru rodaków. Przeczytał zdanie z tego artykułu „(...) główną słabością naszą jest dyletantyzm bawiący się ogólnikami, wstręt do wytrwałej pracy w jednostronnych zawodach, niebaczne wydawanie materialnych zasobów kraju w ręce cudzoziemców (...)”, nawiązując do aktualnej sytuacji w kraju.

Prof. Edmund Chróścielewski był wielkim patriotą, człowiekiem otwartym na świat, pogodnym i życzliwym ludziom. Takim Go pamiętamy.

PROF. DR HAB. WITOLD WOŹNIAK